

BLIJDE INTREDE

in de crypten van de kerncentrale goochelt
men met krachten. kraaien draaien hun ra-
tel af, vervloeken. dit jaar schiet de lente
haar doel voorbij -denk ik-, maar een paarden-

bloem houdt een gouden vinger in het gat van
de dijk. hommeles van de hommels, gegiechel
van grassprietten of de eeuwigheid hier wortelt.
een hoekje waar heimwee naar het lieflijke

bloeit, met ogentroost voor verjaard verdriet.
een appelaar draait traag-taichi, zijn armen
naar de zon, zonder angst dat het hem zuur
opbreken zal. meisjesjurken blits in bloei.

de dovenetels met hun opgeschoonde hof-
en boekhouding, rechtlijnig als hun bundels
notulen, begrijpen niets van de ongerijmde
sprong van een gedicht buiten het touwtje.

Mark Meekers

DODE HOEK

wanneer de Schelde een Styx wordt, duiken
de veerlui op. een blauwe man van veel inkt
en armen woelt het slijk der aarde op. boven
het soepbord op de boerentafel moeten

zijn containers varen. hij neemt zonder vragen,
snoert de mond, legt een muntstuk op de tong.
dat is haren knippen met een gouden schaar.
enkel doden mogen blijven en de molen die

tot in eeuwigheid erom zal malen. elke regen-
kring, herinnering aan de strop die men Doel-
bewust om de halzen legde. ter dood veroor-
deeld. misdad: te bestaan, in het vaarwater

van grote vissen te liggen. maar driemaal
lazarus: opgewekt! confisqueer wat je wil,
ik houd een hartkamer waar elk breekijzer op
afschampt, houd stand tegen democratuur.

Mark Meekers

DOELEINDE

ingeschreven in de dodedorpenalmanak bij Oradour, My Lai. hommage aan de dood-gravers. als je vanuit je pretentie van 60 ja-ren, eeuwen gebakken leem glad strijkt,

beeft je hand? tweeling- koeltorens, pluimen op de hoed van de elektriciteitslobby. als je van daarboven naar 'n lampje speurt, gaat er jullie dan een licht op? wij zijn reizigers

op *deurganck* in de tijd. het grootste graf ligt gedolven. een koning knipt al het lintje. troost de erfgoedminnaar, steek het dorp in een container, bouw het in Singapore

weer op. wie betaalt de waterrekening van de zondvloed? keilt de ultieme kei door het raam van de woede? de doden zullen met hun vuisten op de stalen rompen hameren.

EEN DORPSDICHTER VOOR DOEL

INTERVIEW VOOR RADIO TWEE / STUDIO BRUSSEL (23 maart 17.30 uur)

- De Gemeente Doel zal plaats moeten maken voor de uitbreiding van de haven van Antwerpen, maar voorlopig mogen mensen er nog twee jaar wonen en dus heeft Doel nu ook een dorpsdichter: Mark Meekers uit Heverlee.

Goeden avond Mark, je woont in Heverlee, hoe ben je dan dorpsdichter van Doel geworden?

- Mark Meekers: Goeden avond. Ik ben dorpsdichter van Doel geworden door in te gaan op een prijsvraag. Ook voordien heb ik contacten met Doel gehad, vooral in mijn 'jonge jaren' wanneer ik in Antwerpen in het Sint-Andrieskwartier woonde. Met de jeugdbeweging gingen we geregeld richting Doel, met zakken mosselen op onze rug. Ze werden met elastiekjes aan een stok gebonden en dan konden we een ganse dag op krabben vissen. Dat zijn mijn eerste herinneringen aan Doel.

- Ja, want intussen is het toch al een heel klein beetje een spookdorp geworden.

- M.M.: Het is inderdaad hallucinant. Er staan nog mooi onderhouden huizen, je hebt nog de indruk van een echt dorp, maar hier en daar vallen er toch wel gaten.

Nu is het zo dat de inwoners van Doel zelf een beetje de orde handhaven en erop toezien dat alles netjes blijft. Ze houden niet zo van ramptoeristen, heb ik gemerkt, komen wel een praatje slaan en handhaven in zekere zin zelf de orde.

- Maar wie woont er eigenlijk nog? Hoeveel mensen ongeveer?

- M.M.: Ik dacht dat er nog een driehonderdtal woonden. Zoals je weet staan er nog - of zouden er nog moeten staan- zo'n honderdtal lege huizen. Daarvoor hebben zich driehonderd kandidaten gemeld.

- Ondertussen is het niet helemaal duidelijk wat er met het dorp gaat gebeuren. Er zou nog twee jaar mogen gewoond worden?

- Ja, er mag nog twee jaar gewoond worden. Maar de huizen die nog bewoonbaar zijn, zouden nu plots worden afgebroken.

- Over zo'n spookdorp moet u nu gedichten gaan schrijven?

- M.M.: Inderdaad, toch vind ik dit project waardevol genoeg om klank te geven aan wat leeft bij de mensen, om de toch wel mooie kanten van dat dorp in kleur te zetten, om de onzekerheid, de angst te vertolken. Vergeet niet dat er al twee mensen zelfmoord gepleegd hebben omdat ze ontheemd waren.

- Zullen je gedichten daar nog wat aan kunnen veranderen?

- M.M.: Dat is een moeilijke vraag. Kan kunst de wereld redden? Ik denk dat ik beter mijn gedicht rond een steen wikkel en er een ruit mee ga inwerpen. Misschien is dat effectiever? Hoewel een gedicht de mensen toch ook wel kan raken, een zekere overtuiging kan bijbrengen... een gedicht is geen belastingsbrief.

- Ik heb de indruk dat de gedichten in je hoofd reeds lang geschreven zijn. Dat komt wel goed. Dank je wel, Mark.

- Met plezier gedaan.

Mark Meekers dorpsdichter van Doel

http://www.youtube.com/results?search_query=mark+meekers